

Els pioners de Polingesa

Polingesa, el polígon industrial de Riudellots de la Selva, té una mena de nucli històric. Potser no és la millor manera de definir-lo, però en tot cas és l'indret on a final dels anys 70 es va iniciar el que avui és el polígon més gran de les comarques gironines, amb unes 140 hectàrees, 160 empreses i 3.300 treballadors.

El «nucli històric» de Polingesa se situa a la confluència entre l'avinguda dels Països Catalans i l'avinguda de Mas Pins. Talment com el barri vell d'un poble, s'hi mantenen dempeus algunes de les primeres empreses que s'hi van ubicar tot cercant un emplaçament allunyat dels centres urbans. Però, en lloc de cases medievals amb façanes de pedra, el que hi trobem són naus amb coberta de dent de serra, el tipus clàssic de la indústria de mitjan segle xx.

Al bell mig d'aquest «nucli històric», els cuirers de Palomeras i Gambús, les reparacions mecàniques de Serveis Panella i les patates fregides d'Oleguer Xifra són alguns dels productes i serveis que s'han mantingut a Polingesa des del seu inici, fa prop de 30 anys. Al llarg d'aquest temps han superat èpoques de crisi i han hagut d'adaptar-se als canvis del mercat. Palomeras i Gambús ha apostat per exportar fora de l'Estat i ha introduït una nova activitat, la venda de tot tipus de sal, aprofitant que és el producte que més utilitza per tractar les pells. Serveis Panella s'ha obert al mercat de la venda i reparació de maquinària de neteja i manteniment per als ajuntaments. I Oleguer Xifra s'ha anat diferenciant de les patates fregides industrials mantenint un sistema artesanal baix en oli.

Els primers anys de Polingesa van ser difícils, ja que tot just se sortia de la crisi energètica dels 70. Però la represa econòmica, juntament amb les bones comunicacions del polígon –l'N-II, l'AP-7, l'aeroport,

Un problema per a l'Empordà

Els sectors socials i polítics de l'Empordà reclamen que els parcs eòlics se situïn a l'entorn del corredor d'infraestructures, al costat de carreteres, vies de tren, línies d'alta tensió, gasoductes i presons. És segurament una aposta lògica per reduir-ne l'impacte ambiental i paisatgístic. Hi ha qui diu, però, que l'entorn de les carreteres és la carta de presentació d'un territori davant el visitant. Si és així l'Empordà pot tenir un problema

l'eix transversal i el tren–, va fer que a final dels 80 i principi dels 90 anés acollint noves empreses. Així, al voltant de l'eix inicial es va formar un primer «eixample», constituït sobretot per indústries del sector agroalimentari i mecànic. Les darreres expansions de Polingesa, al límit amb el terme municipal de Campllong i al costat de l'N-II, mostren l'evolució recent dels polígons al nostre país, amb l'acolliment de noves activitats no estrictament industrials com el transport, l'emmagatzematge, el comerç majorista o els serveis ambientals.

Les 140 hectàrees de Polingesa són, doncs, el reflex del creixement econòmic experimentat per les comarques gironines els últims anys. La crisi, però, ha començat a arribar al polígon, amb diversos ERO i tancaments recents com el de Cotec, fabricant de portes i finestres. No podem oblidar que bona part d'aquest creixement s'ha sustentat sobre peus de fang, amb una forta dependència respecte al sector de la construcció.

Ara és un bon moment per recordar els pioners de Polingesa, aquells que amb constància i dedicació han anat superant tots els obstacles i se n'han sortit. Sabem que, per créixer, cal tenir unes arrels ben fondes.



— Xela Roqueta 2010 —